

SANDEFJORD
KOMMUNE

FORVALTNINGSPLAN FOR BEVER

PLANPERIODE 2021-2026

Foto: Annette Shaff

FORORD

Beveren er en viktig art med en sentral rolle i naturen (økosystemet), men er et dyr som også kan være en konfliktskaper dersom den ikke blir forvaltet på en god måte. For å bevare artens tilstedeværelse i vann og vassdrag i tilstrekkelig grad, og samtidig begrense skadeområdet for landbruk, migrasjon og gyting for anadrom fisk og ved flom situasjoner, er bør kommunen delta i forvaltning av beverbestanden. Kommunen ønsker med denne planen og tilhørende forskrift at beveren skal bli ivaretatt på en god måte både for å bevare lokal natur, for innbyggere som kan oppleve dyret, den aktiviteter og jakte, og for landbruk, næringsliv og andre ved begrenning av skadeomfang.

01.11.2021

Pål Abrahamsen

Viltansvarlig

Enhet for overordnet planlegging og miljø

Sandefjord kommune

Intern Rev nr.		Dato:	Utarbeidet av:	Kontrollert av:	Godkjent av:
01	Første utgave, revidert etter offentlig høring	01.11.2021	PA	DBH	DBH

INNHold

Forord	1
Innhold	2
Kapittel 1 Bakgrunn.....	3
Endring i Sandefjord som følge av innføring av forvaltningsplan og lokal forskrift for bever	3
Kort om Skadeomfang i Sandefjord	4
Kapittel 2 Beverens biologi.....	6
Kapittel 3 Beveren i natur- og kulturlandskapet	7
Kapittel 4 Utbredelse.....	7
Kapittel 5 Bestandstetthet	8
Kapittel 6 Bestandsmål og bestandsregulering.....	10
Årlig uttak	10
Tildeling.....	11
Rapportering.....	11
Bestandsmål og forvaltningsprinsipper	11
Kapittel 7 Tiltak i planperioden	13
Økt kunnskap	13
Forvaltning av biotoper	13
Skadeforebygging.....	13
Referanseliste (fotnoter samlet)	14
Vedlegg.....	15
Vedlegg 1 Sett bever.....	16
Vedlegg 2 skutt bever	17

KAPITTEL 1 BAKGRUNN

Forskrift med hjemmel i villloven om forvaltning av bever trådte i kraft 15.05.2017¹. Formålet med forskriften er å bidra til at forvaltningen av bever skjer i samsvar med forvaltningsmålet i naturmangfoldlovens § 5. Forskriften skal legge til rette for en lokal og bærekraftig forvaltning med nærings- og rekreasjonsmessig nyttiggjøring av viltressursen. Forskriften skal samtidig bidra til å hindre unødige skader og ulemper på andre samfunnsinteresser.

Forskriften setter følgende krav til kommunene:

- Det skal vedtas mål for utviklingen av beverbestandene.
- Beveren skal ha store nok bestander i hele sitt naturlige utbredelsesområde til at den kan overleve på lang sikt.

Sandefjord kommune foreslår en likelydende lokal forskrift som skal fastsette prinsippene for forvaltning av bever. For å oversette prinsippene til praktisk forvaltning, har kommunen laget herværende forvaltningsplan. Planen revideres ved behov eller hvert 6. år, og oppdateres på grunnlag av økt kunnskap om beverbestandene og de positive og negative ringvirkningene av beveren.

Planområdet omfatter hele arealet av Sandefjord kommune (Figur 2).

ENDRING I SANDEFJORD SOM FØLGE AV INNFORING AV FORVALTNINGSPLAN OG LOKAL FORSKRIFT FOR BEVER

Fram til i dag har beveren i Sandefjord blitt forvaltet sammen med hjorteviltet gjennom kommunens tildeling av fellingstillatelser til godkjente jaktvald, og valdenes jaktrapportering til kommunen. Bever er nå tatt ut av dette regleverket nasjonalt og har fått en egen nasjonal forskrift¹ som legger opp til at kommunene skal forskriftsregulere og forvalte beverbestanden.

I den nasjonale forskriften oppfordres nabokommuner med felles vassdrag til å samarbeide om forvaltningen. Sandefjord merker seg at Larvik² og Tønsberg³ som vi begge har felles vassdrag med, har lagt seg på ulike forvaltningslinjer. Men ser at Tønsbergs forvaltningsprinsipper og behov harmonerer godt med Sandefjords egne. Siden Sandefjord har relativt stort konfliktpotensiale med bever, mange forekoster av små bekker og elver, bør kommunen ha en oversikt over stammen. Vi har et stort vassdrag i vannområde Aulielva felles med Tønsberg i tillegg til Akersvannet. Det er derfor søkt å harmonere forvaltningsplan og forskrift med Tønsberg kommune.

I praksis betyr dette at det ikke lenger vil være kommunal tildeling av fellingstillatelser på bever, men at uttaket reguleres gjennom den enkelte grunneier og/eller grunneierlagene selv. Sandefjord kommune vil iht. herværende plan allikevel kreve en rapportering på «skutt bever»

¹ [Lovdata - Forskrift om forvaltning av bever](#)

² [Lovdata - Forskrift om adgang til jakt og fangst av bever, Larvik](#)

³ [Lovdata - Forskrift om forvaltning av bever, Tønsberg](#)

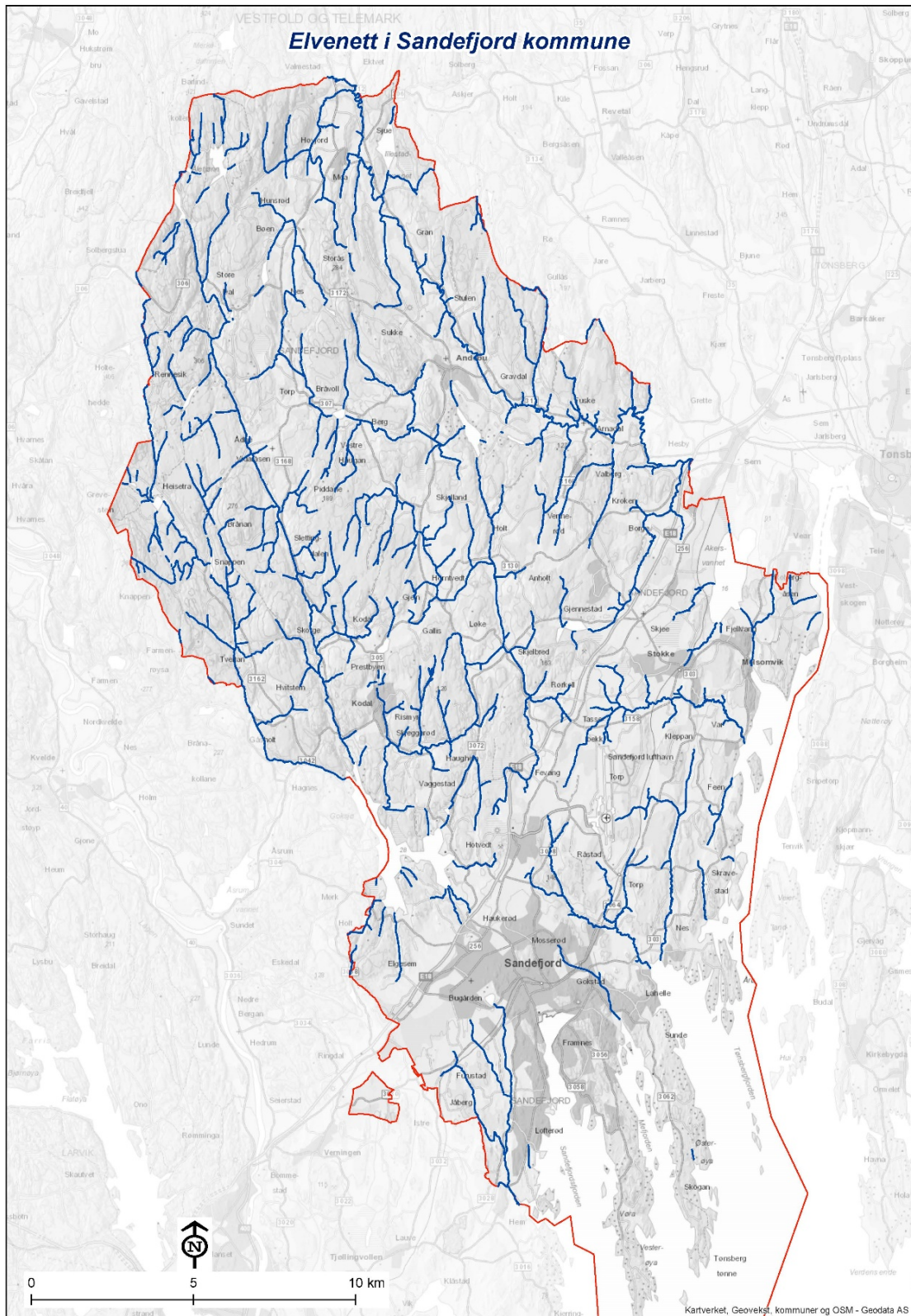
slik som før, og i tillegg kreve rapport på «sett bever», fra jegerne. Innsamling av tallene er nødvendige for å ivareta de lovpålagte målene for forvaltning av beverbestanden i kommunen.

KORT OM SKADEOMFANG I SANDEFJORD

Som beskrevet nærmere i kapittel 3, har beveren en sentral og dermed viktig rolle i kommunens natur, men den kan også være en stor skadegjører på eksempelvis infrastruktur og landbruksarealer. Det er derfor viktig at bestanden holdes på riktig nivå. I de senere år har de vanligste skadene etter bever i Sandefjord kommune vært oppdemming av hovedløp i bekker og elver og graving av huler og ganger i bekkekanter. Dette har medført at jordbruksavling har gått tapt, landbruksmaskiner satt seg fast, økt erosjon av bekkekanter, gyttehinder for anadrom fisk og oversvømming av jorder, veier og kommunaltekniske anlegg.

Figur 1: Aktivitet fra bever i nedre del av Vårnesbekken høsten 2020. Her har bever og bonde ulike interesser. Beveren har laget huleganger fra jordet og ned i bekken. Tidligere års oppdemminger i denne delen av Vårnesbekken har resultert i oversvømminger som har satt store arealer under vann. Foto: Sandefjord kommune

Figur 2: Kart over bekker og elver i Sandefjord kommune. Enkelte mindre bekker er ikke med i kartet, slik som Djupsundbekken og Kolkinnbekken.

KAPITTEL 2 BEVERENS BIOLOGI

Beveren lever i tilknytning til ferskvann, både i elver og sjøer av helt forskjellig størrelse. Beveren er mest nattaktiv, men kan også observeres på dagen. Beveren kan tolerere mye menneskelig aktivitet om den får være i fred, og kan til og med bo tett på mennesker og bebyggelse, som vi har sett i det senere i Sandefjord kommune langs Haslebekken på Heimdal.

I likhet med mange andre dyr, vandrer beveren. Ofte forsvinner beveren fra et område etter noen år fordi den har tømt matfatet. Den vil vende tilbake når busker, trær og vannplanter som står på beverens meny har etablert seg på nytt.

Om man vurderer beverbestanden i små områder, vil det på grunn av vandringene se ut som om bestanden varierer mye, men om man legger et stort område til grunn for vurderingene, vil bestanden se mer stabil ut.

Beveren er sosial og lever helst i familiegrupper. Gjennomsnittlig familiestørrelse er 4 individer, men variasjonen er stor, fra enslige til rundt 10 dyr. Familien består om våren vanligvis av foreldrene pluss ett- og toåringer. Toåringene vandrer vanligvis ut om sommeren.⁴

Til vinterforråd foretrekker beveren osp, selje, vierarter, rogn, hassel og bjørk. Om sommeren er det mer lettfordøyelige planter som står på menyen: Takrør, elvesnelle, sjøsivaks, duskmyrull, brasmegras, bukkeblad og nøkkerose (vannlilje).⁵

I elver der det er høye elveskråninger med mye løsmasser, graver beveren ofte ut jordhuler til bolig. I mindre elver og bekker hvor det ikke er mulig å grave huler i jorda, vil den gjerne bygge demninger og hytter.

Den beste tiden for å kartlegge aktive beverkolonier er om høsten (oktober) når beveren har startet å bygge opp sine matlager for vinteren. Matlagerne består ofte av bjørk, rogn, osp og selje. Andre gode sportegn er boliger (hytter/huler/jordganger), demninger, beitemerker, sklier, stier og slepeveier der beveren frakter byggematerialer.

---

⁴ Faktaark nr. 32 – Bever. Trondheim kommune, miljøetaten

⁵ Forvaltningsplan for bever 2014-2018, Follidal kommune

KAPITTEL 3 BEVEREN I NATUR- OG KULTURLANDSKAPET

Beveren har en sentral rolle i økosystemet med sin utstrakte byggevirkosomhet, graving, dambygging og trefelling. Dette bidrar til mangfold i naturen, men kan være til besvær for andre, og derfor har det ofte vært fokusert på de negative sidene ved bever i Norge.

Blant de positive sidene ved bever er:

- Bak en demning strømmen vannet langsommere, og erosjon reduseres
- Demninger i skog gir våtmark som en lang rekke dyr, insekter og planter er drar nytte av
- Demningene kan gi bedre forhold for stasjonære fiskearter
- Oppdemming kan skape verdifulle våtmarksområder
- Beverns aktivitet øker mengden død ved i sine leveområder (viktig for biologisk mangfold)
- Det er en flott naturopplevelse å observere bever i naturen
- Jaktressurs

Blant de negative sidene er:

- Beverhuler i bekkekanter utgjør en fare for landbruksmaskiner og medføre mindre høstbart areal.
- Demninger kan hindre drenering av jorder dersom utløpet av dreneringene kommer under vann.
- Oppdemming kan på flate områder gi konsekvenser for forholdsvis store arealer skog eller dyrka mark.
- Beveren kan felle produksjonsskog av lauv, men omfanget har hittil vært relativt lite i Sandefjord. I hovedsak feller beveren trær av liten økonomisk nytteverdi fordi det sjelden er kvalitetsproduksjon av lauvtrevirke langs vassdragene.
- I sjørørretførende bekker og elver kan demninger bli uoverstigelige vandringshindre, og endrede strømforhold kan også ødelegge gytemulighetene.

Alle disse fordelene og ulempene er aktuelle i Sandefjord.

KAPITTEL 4 UTBREDELSE

Sandefjord har mange små og mellomstore vassdrag. Bever forekommer i mange av vassdragene, men bestandstettheten er lite dokumentert. I Sandefjord kommune er det foreløpig ikke gjennomført en systematisk kartlegging av bestandene, men observasjoner, jaktrapportering og intervjuer, tyder på at beveren forekommer i mange av vassdragene, slik som Merkedamselva, Storelv, Skorgeelva, Vårnesbekken, Rovebekken, Haslebekken, Solbergbekken, Kleivern, Illestadvannet, Stålerødvannet, Bergsvannet, Askjemvannet, Gjennestadvannet, Akersvannet og Goksjø.

Beveren bruker og finnes i vidt forskjellige habitater i Sandefjord: Fra kysten og elver med artsrik vegetasjon i kulturlandskapet i de nedre delene av kommunen, til bekker, elver og vann i indre del av kommunen. Forekomsten av bever er dokumentert gjennom fangstdata fra 2004-2019 i Hjorteviltregisteret, i statistikk fra SSB 2008-2020 (statistisk sentralbyrå) og gjennom

lokalkunnskap. Fellingsrapportene er varierende og kvaliteten på rapporterte data er sannsynligvis noe varierende og bør tolkes med forsiktighet. Dette kommenteres nærmere i Kapittel 5 Bestandstetthet.

KAPITTEL 5 BESTANDSTETTHET

Det er ikke en god nok oversikt over bestandstettheten av bever i Sandefjord. Vi bør derfor øke kunnskapen om bestanden for å oppnå en god forvaltning av stammen.

Langs et vassdrag med fast tilhold av bever, regnes det på generelt grunnlag med én beverkoloni per 2 – 5 kilometer. Det er vanlig å estimere antall dyr i en bestand ved å gange antall bebodde kolonier med fire⁶.

I Sandefjord kommune er den samlede lengden av de større bekkene og elvene til sammen over 460 km. I tillegg kommer mindre bekker som ikke er kommet med i kartlaget, men disse regnes ikke som vesentlige som habitat for bever og tas ikke med i bestandsberegningene.

Store deler av elve- og bekkestrekningene i området ligger i kulturlandskap. Det varierer hvor mye beite for bever det er langs disse elvene og bekkene. I kulturlandskapet er det noen steder hverken busker eller trær langs vannet og andre steder står det et belte med lauvskog langs breddene. I skogen vil også beitetilgangen variere mellom områder med hovedsakelig gran til områder hvor lauvtrær dominerer.

Hvis vi antar at tre firedeler av den samlede vannlengden (345 km) inneholder nyttbart beite for bever, kan vi anta at antall beverkolonier er $345 \text{ km} / 5 \text{ km} = 69$ kolonier eller $345 \text{ km} / 2 \text{ km} = 172$ kolonier. Det gir en bestand på mellom 276 til 688 bever i Sandefjord kommune.

Lokale forskrifter om jakt etter elg, hjort, rådyr og bever har fram til nå vært grunnlaget for å gi tillatelse til jakt på bever i Sandefjord, Stokke og Andebu.⁷ Forskriften i Andebu hadde definert en minste vannlengde på 1-4 km per dyr. Forskriften i Sandefjord hadde et minsteareal på 500 daa pr. dyr og Stokke satte fellingskvoter etter skadeomfang.

Den historiske fellingsstatistikken for bever er mangelfull for Sandefjord, inkl. tidl. Stokke og Andebu kommuner. Det foreligger statistikk fra 2004 i Hjorteviltregisteret, men rapporteringa ser ut til å ha vært noe mangelfull. I denne perioden er det tildelt gjennomsnittlig ca. 70 dyr/år, mens fellingsraten har ligget gjennomsnittlig på ca. 14 dyr/år, men har vært svært varierende. Dette tilsvarer en fellingsprosent på om lag 20 prosent av tildelt kvote (Tabell 1 og 2). Antall felte bever har variert, men fellingsstatistikken indikerer at beverbestanden i Sandefjord kommune har vært i liten endring fra 2004 til 2019. I tillegg til at jegerne skal rapportere fangst til kommunen skal de også rapportere til SSB hvert år, men tallene fra SSB er også svært mangelfulle for Sandefjord kommune. Det er kun oppgitt tall for fellinger de tre siste årene og SSB oppgir at tallene ikke er eksakte, men et estimat⁸ blant annet på grunnlag av fylkesvis rapportering (nederst i Tabell 2).

⁶ Miljødirektoratet.no

⁷ [Lovdata - Forskrift om storviltjakt mm. i Vestfold](#)

⁸ [SSB 2010 - Dokumentasjon av estimeringsopplegg for kommunetall til småvilt- og rådyrstatistikken](#)

Tabell 1: Antall fellingstillatelser, antall felte bever og fellingsprosent (felt totalt/tildelt totalt) i Sandefjord kommune fra 2004-2020. (fellingstall fra 2020/21 ennå ikke ferdig rapportert). Klide: Hjorteviltregisteret og Sandefjord kommune

År	Tildelt totalt	Felt hannkalv	Felt hunnkalv	Felt hanndyr eldre	Felt hunddyr eldre	Felt totalt	Fellingsprosent
2004	24	15	3	6	0	24	100
2005	70	1	10	13	0	24	34,3
2006	5	0	0	5	0	5	100,0
2007	7	3	0	4	0	7	100,0
2008	70	5	3	3	5	16	22,9
2009	98	0	0	19	9	28	28,6
2010	70	0	2	9	3	14	20,0
2011	70	1	1	11	3	16	22,9
2012	95	1	0	13	12	26	27,4
2013	85	1	0	9	7	17	20,0
2014	90	1	1	4	2	8	8,9
2015	90	0	1	1	2	4	4,4
2016	79	0	2	5	8	15	19,0
2017	79	1	0	2	2	5	6,3
2018	79	1	1	2	2	6	7,6
2019	80	1	1	14	10	26	32,5
2020	79	3	3	3	2	11	13,9
SUM:	1170	34	28	123	67	252	

Tabell 2: Antall felte dyr vald/år og oppgitt antall aktive kolonier pr. vald. Tall fra SSB i nederste rad. Klide: Hjorteviltregisteret, Sandefjord kommune og SSB (statistisk sentralbyrå)

Vald	2016	2017	2018	2019	2020	Antall aktive kolonier 2016	Antall aktive kolonier 2017	Antall aktive kolonier 2018	Antall aktive kolonier 2019	Antall aktive kolonier 2020
Bøen	4	2	1	1	0	2				Ikke oppgitt
Einarsrød	4	2	0	5	1					
Fuske	0	0	1	2	1				3	Ikke oppgitt
Goksjø	0	0	0	4						4
Hasås	0	0	0	0						
Håsken	0	0	0	0						
Nordre Høyjord	0	0	2	2			1			
Skjauff	0	0	0	0						
Skjelbred	0	0	0	0						
Stokke utmarkslag	1	0	2	6	3				18	Ikke oppgitt
Stormyr	0	0	0	0	0					Ikke oppgitt
Torp/Ådne	0	0	0	1						
Tranum	0	0	0	0						
Trolldalen	2	1	0	3						
Vardås nord	3	0	0	0		2				3
Vardås sør	0	0	0	0	6					6
Vetan	0	0	0	0						
Østre Andebu	0	0	0	0	0					usikker
Østre kodal	0	0	0	0	0					Økende
Årholt utmarkslag	1	0	0	1			2			
Fevang Råstad Unneberg From og Helgerød	0	0	0	1						
SUM:	15	5	6	26	11	4	3	0	21	13
SUM SSB:	na	na	30	20	15	na	na	na	na	na

KAPITTEL 6 BESTANDSMÅL OG BESTANDSREGULERING

Tidligere hadde beverens skinn stor verdi, og arten ble nesten utryddet i Norge. I 1845 ble beskatningen for første gang regulert og nasjonal utvikling siden 1950-tallet har vært preget av betydelig ekspansjon for arten i Norge.⁹

Beveren har en naturlig utbredelse i hele Sandefjord kommune. I tråd med forskrift om forvaltning av bever kan kommunene ikke hindre beveren i å etablere seg. Derimot kan kommunene regulere størrelsen på bestandene.

Målet for beverbestanden i Sandefjord er å opprettholde en bærekraftig bestand av bever, men en bestand som ikke gir et urimelig skadeomfang. Det kan derfor være derfor hensiktsmessig å differensiere uttaket av bever i ulike deler av kommunen.

I løpet av planperioden bør beverkoloniene telles slik at bestandsmålene kan tallfestes. Dette kan det med fordel samarbeides med nabokommuner om. Spesielt kommuner en deler vassdrag med.

På Miljødirektoratets nettsider¹⁰ finnes følgende beregninger på hva som er bærekraftig jaktuttak:

«Et jaktuttak på 10-20 prosent av vårbestanden er ansett som bærekraftig. Hvis bestanden er i sterk vekst, eller hvis området har en god habitatkvalitet, tåles trolig et høyere uttak. Størrelsen på en gjennomsnittlig koloni er på fire individer. Et uttak på 25 prosent av bestanden, tilsvarer ett dyr pr koloni. Det ansees som noe for høyt for å opprettholde bestanden, og vil gi en bestandsreduksjon.»

Hvis vi velger det mest konservative bestandsestimatet med et anslag på 69 kolonier og omlag 276 individer, vil et årlig jaktuttak på mellom 27 og 55 bever være riktig for planområdet (kommunen). Et mer liberalt uttak med antagelse av 172 kolonier og om lag 688 individer vil gi et uttak på 68-137 individer årlig.

ÅRLIG UTTAK

I og med at kommunen ikke har taksert bestanden av bever, bør uttaket være forsiktig. Det er i tråd med naturmangfoldlovens § 9 om føre var prinsippet.¹¹ I utgangspunktet bør derfor nåværende antall årlige fellinger fravikes i liten grad, men siden rapporteringen sannsynligvis er noe manglfull er uttaket de senere år noe usikkert. Det er dermed vesentlig usikkerhet forbundet med fellingsstatistikken.

En minste vannlengde på 5 000 meter bør være utgangspunkt for felling av ett dyr. Dersom kun minste vannlengde legges til grunn, vil antall bever som kan felles være opp til maksimalt 55 individer per år. Minste vannlengde må kombineres med kunnskap om vassdragene ved vurdering av hvor mange bever som kan felles. Det største antall bever som er rapportert felt i årene 2004-2019 er 28, og den var på 26 i jaktseasonen 2019/20. Det antas derfor at antall

⁹ Rosell, F. & Pedersen, K.V. BEVER. 1999 Landbruksforlaget, Oslo

¹⁰ [Miljødirektoratet.no](https://miljodirektoratet.no)

¹¹ [Naturmangfoldlovens § 9](#)

fellinger pr. år bør holdes på om lag 25-30 dyr/år inntil det er gjennomført en mer systematisk kartlegging av bestanden.

Enkelte år kan det forekomme vinterflommer i islagte vassdrag. Det har vært tilfeller at en etter slike hendelser har funnet mange bever som har druknet. Felling av bever bør reduseres etter slike hendelser.

TILDELING

Kommunen kan fastsette kvoter for hele eller deler av kommunen, men kommunen skal ikke tildele kvote til godkjente bevervald¹². Det er altså opp til hver enkelt grunneier, grunneierlag eller jaktvald å bestemme i hvilken grad de skal åpne for og gjennomføre beverjakt.

Hvis jaktrettshavere i et grunneierlag, etablert jaktvald eller bestandsplanområde ønsker å etablere en beverkvote for valdet, så bør de ha et estimat for antall bebodde revir i det gitte området. Det er rettighetshaverens ansvar, og ikke kommunens oppgave, å skaffe til veie disse opplysningene.

RAPPORTERING

Alle grunneiere, grunneierlag eller jaktvald som jakter bever, skal hvert år etter jaktas avslutning levere skjema for «sett bever» og «skutt bever» til kommunen, jf. kap. 7 om Økt kunnskap og rapportskjema i vedlegg 1 og 2.

BESTANDSMÅL OG FORVALTNINGSPRINSIPPER

Tabell 3: Bestandsmål og rammer for uttak av bever

Bestandsmål	Målet for beverbestanden i Sandefjord er å opprettholde en bærekraftig bestand av bever, men en bestand som ikke gir et urimelig skadeomfang. Det skal derfor være et differensiert uttak i ulike deler av kommunen.
Differensiert forvaltning*	<ul style="list-style-type: none"> • Der den økologiske nytten er stor og de økonomiske ulempene beskjedne, skal beverbestandene få bli store. • Der de økologiske fordelene er beskjedne og de økonomiske ulempene store, tillates det at opp til 25 % av vårbestanden tas ut inntil bestanden er redusert til et lavt, men levedyktig nivå. • I tilfeller med svært alvorlige skader, kan uttak over 25 % tillates etter søknad til kommunen.
Minste vannlengde per felte bever	5 000 meter.

¹² Miljodirektoratet.no

Totalt antall felte bever	Dagens samlede antall fellinger fravikes i liten grad inntil kommunene har mer kunnskap om bestandsstørrelsen.
---------------------------	--

* Se Tabell 4 for ytterligere informasjon.

Tabell 4: Prinsipper for differensiert forvaltning. Høyt jakttrykk = 20 - 25 % av vårbestanden. Middels jakttrykk = 10 – 20 % av vårbestanden. Lavt jakttrykk = mindre enn 10 % av vårbestanden

Økologisk nytte og økonomiske ulemper	Bestands - mål	Jakttrykk
<p>Områder hvor beveren gjør betydelig skade på jordbruk, skogbruk, infrastruktur og sjørretens vandrings- og gytemuligheter. Eksempler:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Demninger i jordbrukslandskapet som fører til dårlig drenering eller at jorder blir stående under vann. • Demninger i skog som fører til at kvalitetsskog blir skadet gjennom for høy grunnvannsstand. • Fundament for veier og ledninger ødelegges som følge av økt grunnvannsstand. 	Liten	Høyt
<p>Områder med skader av mindre økonomisk betydning. Eksempler:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skader på mindre skogarealer som kun kan nyttes til ved eller som har for dårlig kvalitet til å gi høy skurandel. • Neddemming av små deler av overflatedyrka jord eller beitemark. 	Middels	Middels
<p>Områder med klare fordeler av bever og små ulemper. Eksempler:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Biotoper som har fått økt biologisk mangfold på grunn av beverens aktivitet. • Elve- og bekkestrekninger hvor erosjonen er redusert på grunn av beverens aktivitet. 	Høyt	Lavt

KAPITTEL 7 TILTAK I PLANPERIODEN

ØKT KUNNSKAP

I løpet av planperioden bør kommunen skaffe seg mer kunnskap om beverbestanden for å få grunnlag for en mer presis forvaltning. Dette skal i hovedsak skje gjennom tilbakemelding fra jegere. Som en hjelp til å finne ut hvor stor bestandsstørrelsen er, skal grunneierlagene be jegerne om å fylle ut et «sett bever-skjema» under beverjakta (vedlagt). I tillegg skal vedlagte «felt bever-skjema» fylles ut. Begge skjemaene skal sendes kommunen innen fem dager etter avsluttet jakt.¹³

Den viltansvarlige i kommunen bør ha oversikt og kartlegge og oppdatere en database (GIS) der man finner en oversikt over vassdrag eller områder hvor bever forårsaker kroniske skader eller ulemper på andre interesser eller hvor bever ikke er ønsket i fremtiden.

FORVALTNING AV BIOTOPER

Elve- og bekkebredder bør ikke være frie for busker og trær. Grunneiere oppfordres til å la særlig osp, selje og vierarter stå langs breddene. Det gir større mulighet til å opprettholde levedyktige bestander.

SKADEFOREBYGGING

Skader skal i hovedsak forebygges gjennom jaktuttak i jakttida. Der det er betydelige skader, kan det være aktuelt å redusere bestanden gjennom et jakttrykk på 25 % eller mer av vårbestanden.

Dersom demninger fører til betydelige skader, kan grunneieren søke om tillatelse til riving. Vedtak i slike saker gis i medhold av naturmangfoldlovens § 18¹⁴. Søknader skal behandles raskt, men grunneierne anbefales å søke så snart som mulig når skaden er oppdaget. Kommunens vedtak i slike saker kan påklages til Statsforvalteren, og Statsforvalteren har en frist på tre måneder på å behandle klagen.

Kommunen ved viltansvarlig bør tilstrebe å skaffe oversikt over problemområder, jf. andre avsnitt i kap. Økt kunnskap.

---

¹³ [Forskrift om forvaltning av bever.](#)

¹⁴ [Naturmangfoldlovens § 18](#)

REFERANSELISTE (FOTNOTER SAMLET)

1. Lovdata – Forskrift om forvaltning av bever
<https://lovdata.no/forskrift/2017-04-26-519/§2>
  2. Lovdata – [Forskrift om forvaltning av bever, Larvik](#)
  3. Lovdata – [Forskrift om forvaltning av bever, Tønsberg](#)
  4. Faktaark nr. 32 – Bever. Trondheim kommune, miljøetaten
  5. Forvaltningsplan for bever 2014-2018, Folldal kommune
  6. Miljødirektoratet.no
[Beregne bærekraftig jaktuttak - Miljødirektoratet \(miljodirektoratet.no\)](#)
  7. Lovdata - Forskrift om storviltjakt mm. i Vestfold
[Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever i Borre, Hof, Holmestrand, Tønsberg, Sandefjord, Larvik, Svelvik, Sande, Våle, Ramnes, Andebu, Stokke, Nøtterøy, Tjøme og Lardal kommuner,.. - - Lovdata](#)
  8. [SSB 2010 - Dokumentasjon av estimeringsopplegg for kommunetall til småvilt- og rådyrstatistikken](#)
  9. Rosell, F. & Pedersen, K.V. BEVER. 1999 Landbruksforlaget, Oslo
  10. Miljødirektoratet.no, se ref. nr. 4 over
  11. Naturmangfoldlovens § 9
[Lov om forvaltning av naturens mangfold \(naturmangfoldloven\) - Kapittel II. Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk - Lovdata](#)
  12. Miljødirektoratet.no
[Kunnskapsgrunnlag - Miljødirektoratet \(miljodirektoratet.no\)](#)
  13. Forskrift om forvaltning av bever
[Forskrift om forvaltning av bever - - Lovdata](#)
  14. Naturmangfoldlovens § 18
[Lov om forvaltning av naturens mangfold \(naturmangfoldloven\) - Kapittel III. Artsforvaltning mv.1 - Lovdata](#)
-

VEDLEGG

